

Seattles perler

OLE JACOB HOEL
AGNETE BRUUN (foto)

OSLO: – I den grad bandene fra Seattle har noen fellesnevner må det være oppriktigheten. Vi er temmelig vanlige folk, tro mot våre idealer men ikke så nøye på hvordan vi selv blir oppfattet. Vi formidler virkelighet, og jeg tror folk har fått nok eskapistisk rockemusikk for en stund nå, sier Jeff Ament, bassist i Pearl Jam, til Musikksiden.

– Hvordan det var å vokse opp i Seattle? Flott. Det er en ren, luftig og vibrerende by, mener Mike McGreedy.

– Så hvorfor så mange aggressive rockeband?

– Vel. Det regner hele tiden. Og Seattle har USA's mest skremmende selvmordstatistikk, parerer Jeff. Så noe jo hefte med byen.

Nirvana, Soundgarden, Alice In Chains, Mudhoney.... Listen over spennende band fra Seattle er enda lengre. Og aller mest aktuell akkurat nå er Pearl Jam. Som klatrer på Trøndertoppen og de fleste andre hitlister med sin seige, blytunge debut «Ten».

Aktualiteten understrekes ytterligere av at gruppens vokalist Eddie Vedder ikke var tilgjengelig under deres Oslo-besøk i helgen - han hadde stilt seg til disposisjon for Melody Maker som laget cover-story på Seattle-bandets Oslo-opphold.

Men det er bassist Jeff og gitarist Stone som er grunn-

– Stone Gossard, Jeff Ament, Mike McCready og Dave Krusen - fire femtedeler av Pearl Jam - nok et Seattle-band med punkenergi og hardrock-tingde.

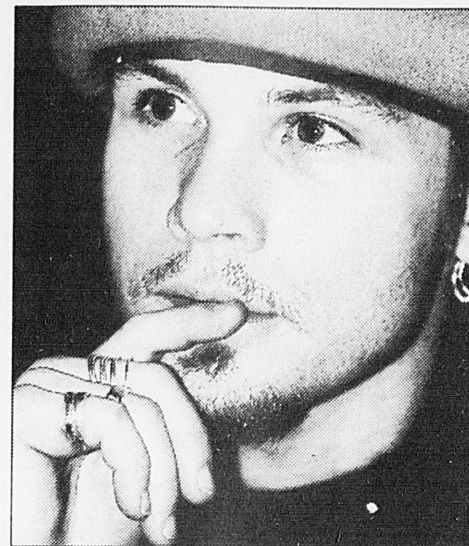
stammen i bandet. De vanket på punkdiskoteket som var utgangspunkt for hele det aktuelle musikkmiljøet i Seattle. Og startet Green River i 1984, bandet som ga ut den aller første LP'en på det legendariske lokale plateselskapet Sub Pop. Så startet duoen Mother Love Bone - en gruppe som fikk internasjonal oppmerksomhet - og en brå slutt, da vokalist Andrew Wood døde på grunn av særdeles usunn livsførsel.

Men så falt etter hvert brikkene på plass - nok en gang. – Pearl Jam er den første gruppen jeg har spilt i hvor alt stemmer, og alle bandmedlemmer drar hver sin vei, sier Jeff om gruppen som i utgangspunktet var

oppkalt etter en lokal basketballspiller. Med fast nummer på drakten: "10". Derav LP-tittelen.

Men «Ten» handler ikke mye om basketball. Den har en seig, aggressiv og tidvis desperat stemning.

– Den handler om bandlemmenes modningsprosess. Om følelsene etter Andrews død, rett og slett det å lære å forholde seg til livets realiteter. Neste plate kommer nok til å ligge i et mer positivt leie, sier Jeff. Pearl Jam fremstår nå nærmest som sunnhetsapostler, og den særdeles hårete konserten i Alaska lørdag kveld bekreftet bandets enorme styrke. Til sommeren dukker de kanskje opp på Kalvøya.

– «Ten» skildrer en temmelig desperat prosess, innrømmer bassist Jeff Ament.